Rozhodování o právních poměrech spořitelny města Těšína nepřísluší soudům, nýbrž zvláštní smíšené československo-polské komisi. Na soud podanou žalobu, týkající se takových poměrů, nutno tedy odmítnouti. (Závěrečný protokol k části V. smlouvy mezi republikou Československou a republikou Polskou o otázkách právních a finančních číslo 56 1926 Sb. z. a n.)

Ve své žalobě žádá žalující strana, aby žalované straně bylo uloženo zaplatiti jí úroky a jistinné splátky ze zápůjčky, kterou jí svého času poskytla.

P r o c e s n í s o u d přerušil další jednání.

R e k u r s n í s o u d napadené usnesení a předcházející řízení zrušil a žalobu odmítl.

O d ů v o d n ě n í: Žalující strana žádá, aby bylo uznáno, že žalovaní jsou povinni jí zaplatiti splatné úroky a jistinné splátky ze zápůjčky, kterou jim svého času poskytla. Jde tedy o poměr soukromoprávní. Rozhodování o takových nárocích přísluší soudům, ač nebylo-li přikázáno úřadům neb orgánům jiným (§ 1 c. ř. s.).

Československo-polskou smlouvou č. 56/1926 Sb. z. a n. bylo ujednáno, že právní poměry spořitelny města Těšína budou upraveny dohodou vlády československé a polské (čl. 40 uvedené smlouvy a závěrečný protokol k části V téže smlouvy). Tím je řečeno, že soudy, aspoň toho času, o žalobním nároku rozhodovati nemají. Tak také výnos ministerstva spravedlnosti ze dne 11. ledna 1930 č. 36371/29, který praví, že shora uvedená dohoda utvoří teprve právní titul o tom, jak má býti jmění spořitelny města Těšína likvidováno, a n a j e h o ž z á k l a d ě b u d e m o ž n o v y m á h a t i p o h l e d á v k y t é t o s p o ř i t e l n y n a č e s k o s l o v e n s k é d l u ž n í k y.

První stolice měla tedy vysloviti, že žalobní nárok aspoň toho času na pořad práva nepatří a pak-li jednala a vydala napadené usnesení, odporuje to stavu věci i zákonu.

Proto, a aniž by bylo třeba zabývati se ostatními důvody stížnosti, bylo rozhodnouti, jak se stalo (§ 471 č. 7, 473, 477 č. 6 a 478 c. ř. s.).

N e j v y š š í s o u d podanému revisnímu rekursu nevyhověl. D ů v o d y: Závěrečným protokolem k části V. smlouvy mezi republikou Československou a republikou Polskou o otázkách právních a finančních č. 56/26 dohodly se smluvní strany, že do určité doby bude zjištěn stav aktiv a pasiv spořitelen tam jmenovaných, mezi nimi i žalující spořitelny města Těšína, se zřetelem k tomu, na území kterého státu tato aktiva i pasiva

jsou. Zjištěním tím má býti pověřena smíšená komise československo-polská. Účelem zjištění toho je příprava základu pro dohodu a likvidaci právních poměrů jmenované spořitelny (srov. čl. 40 smlouvy).

Podle sdělení ministerstva spravedlnosti list 22 nebylo dosud provedeno zjištění aktiv a pasiv uvedených spořitelen.

Závěrečný protokol tvoří podle svého doslovu podstatnou část smlouvy č. 56/26 a není pochybnosti o tom, že smlouva ta má účin zákona.

Protokolem tím bylo tudíž zjištění aktiv žalující spořitelny odňato řádným soudům a přikázáno zvláštní komisi. Ježto zažalovaná pohledávka tvoří část aktiv žalující spořitelny, nemohou o ní jednati soudy, neboť účelem žaloby je především zjištění, že spořitelně města Těšína přísluší sporná pohledávka. O tom nesmí rozhodnouti soud, nýbrž může tak učiniti jen jmenovaná komise. Tím jest odňata sporná věc pořadu práva a bylo žalobu odmítnouti z moci úřední, neboť po dobu právní účinnosti smlouvy č. 56/26 nesmí býti jednáno o žalobách takových. Nebyl proto soud prvé stolice oprávněn zahájiti jednání o žalobě a řízení přerušiti, nýbrž měl žalobu hned odmítnouti.

Tím jsou vyřízeny i další vývody rekursu, jež po většině zabývají se věcí. Soud nemůže hleděti ani k promlčení nesplacených lhůt, nýbrž bude záležeti na zmíněné komisi, které částky uzná jako aktiva žalující spořitelny.

Rozhodnutí nejvyš. soudu ze dne 2. května 1930 R II 139/30. Karel Jelínek.

Nekalá soutěž (zákon ze dne 15. července 1927, č. 111 Sb. z. a n.). Je-li zaměstnavatel jako soutěžitel alespoň stejnou mírou dotčen závadnou činností obžalovaného jako všichni ostatní soutěžitelé — roz. obchodníci mající společné hospodářské zájmy (§ 46, odst. 1 zákona) — není závady, by mu nebyla přiznána aktivní legitimace k trestnímu stíhání úplatce podle § 34, odst. 3 zákona. K pojmu »prospěch« podle § 30 zákona. »Nekalý postup« lze spatřovati i v porušení smlouvy.

Zmateční stížnosti soukromého žalobce, dovolávající se důvodů zmatečnosti čís. 5, 9 a, b a 10 § 281 tr. ř. nelze upříti úspěch.

Napadený rozsudek zjišťuje na základě výpovědi svědka Gustava B-a, že obžalovaný koupil svědkem pěstované kultury za požadovanou cenu 2 Kč za krabici a že dal svědkovi jako zálohu na kupní cenu obnos 500 Kč, a že podle seznání svědka B-a